Temps Ordinari - Trenta-dosè diumenge

Per Administrador el dg., 11/11/2012 - 09:00

1 Re 17,10-16
He 9,24-28
Mc 12,38-44

1- Anar a l'essencial: estimar Déu i el proïsme, dèiem el diumenge passat, ...en això es resumeix tot. Ve a ser allò de St Joan de la Creu: que *"Al captard de la vida ens examinaran sobre el amor"*. **2-** La veritat de la Fe, però, tot i ser una, s'assembla a un brillant: hi veus matisos i coloracions segons que hi incideix la llum. Penso que les lectures d'avui aporten novament un subratllat no gens teòric, ans ben al contrari, molt pràctic i concret... Ens parlen de 2 actituds-base: *refiar-te de només Déu, i ser ben generós...* Com si en digués: ¿Dius que vols prendre't seriosament això de radicalitzar-te en l'estimar Déu i el germà? ... doncs, *¿et refies bojament de Déu?* A la pràctica, quan es tracta de Déu i del germà, ¿deixes realment de banda el càlcul i la humana prudència ...o et guardes un roc a la faixa per un "si per cas"?. Per fer-me entenedor, uns exemples també ben reals; no me'ls invento pas...: * Una dona es troba amb un ancià que està deixat de la mà dels homes i aparentment també de la mà de Déu; ella l'acull a casa. Després d'aquest, en venen un grapat més. Altres dones s'ajunten a la primera per a atendre aquells ancians... Avui dia parlem ja amb naturalitat de les Germanetes dels Pobres, que viuen absolutament de la Providència. Pidolen de casa en casa quan cal, i prou. Conforme a les Constitucions que elles mateixes es van donar, tenen prohibit de capitalitzar res o de rebre subvencions fixes de l'Estat. Es refien de Déu. Fan com aquella pobra viuda de la primera lectura i la de l'Evangeli: es refien de Déu. I mai no els ha faltat res del necessari. * Semblantment podria parlar del Cottolengo de Torí, a Itàlia, o dels Cottolengos de Barcelona o de Madrid... O del grup de cristianes que fan camí amb Teresa de Calcutta. Aquesta, en certa ocasió rebé una inesperada ajuda d'una església alemanya. I la rebutjà; els digué: en aquest moment no puc donar-li sortida urgent, i, per tant, estic segura que aquests diners han d'anar a algun altre lloc. (Nosaltres probablement els hauríem guardat prudentment, sabent que els necessitaríem més endavant...Teresa, però, s'estava refiant, senzillament, de només Déu). * O aquella noia, mestra d'escola... Havia fet un any de servei voluntari, pagat per l'Estat Espanyol a Guinea. En acabar-lo, es decideix a fer-se religiosa. Abans d'entrar al Noviciat en ve a veure i em diu: aquí tens aquest milió i mig. Fes que arribi a algun projecte de 3r Món... No calculà res; no volgué ni pensar que el Noviciat és un temps de prova, que hi havia la possibilitat que l'experiència de Noviciat no funcionés i que potser necessitaria aleshores aquells diners... Senzillament, es refiava de Déu. * O aquell universitari que donava classes particulars per pagar-se els estudis, però que em forçà a buscar-li també a qui donar classe sense cobrar ni cinc... * Podríem seguir indefinidament... Per exemple, encara: d'ací pocs dies celebrarem l'aniversari de l'assassinat de 6 companys jesuïtes. Prou sabien tots ells que estaven amenaçats de mort. Els interessà més Déu i els germans que la pròpia seguretat de vida. S'han refiat únicament de Déu... ¿Què hi ha en comú en tots aquests casos? Una generositat no gens calculadora, i un refiar-se únicament de Déu. **2- "**Al capvespre de la vida ens examinaran en el amor...", deia St. Joan de la Creu. I la Carta als Hebreus ens recorda com actuà Jesucrist, que no calculà gens ni mica si el que deia o feia el portarien a la creu, a un sacrifici per sempre. Es refià del Pare, i prou... "Pare, en les teves mans, la meva vida...". I el Pare el ressuscità... **3-** La Paraula de Déu ens proposa, doncs, avui, dues actituds essencials, tant en aquelles dues viudes de les lectures d'avui, com en Jesucrist: es refien de només Déu, i actuen amb una generositat sense càlcul... Per contrast, l'antítesi: l'actitud que Jesús critica en els fariseus: el món de les aparences, de les seguretats en el poder o en els diners. Aquesta és l'alternativa: o l'autodonació generosa del Crist i de les pobres vídues... ... o l'afany de poder egocèntric. **4-** L'Eucaristia és l'expressió i la celebració de la generositat de JCt portada fins a l'extrem, la seva l'autodonació total a nosaltres, lliurament incondicional, en la humilitat del pa i del vi...

ETIQUETES
BONA NOTÍCIA COMPARTIR FAMA BUIDOR FORMES IMATGE AUTENTICITAT DONACIÓ